

MOLITEV NI ZAMAN

ANTON STRES

Uspešno se je sklenilo eno najbolj pomembnih dogajanj v zgodovini našega naroda in v kratki zgodovini slovenske države — predsedovanje Svetu Evropske zveze. Slovenija je dobila krmilo EZ v svoje roke kot prva pokomunistična država, kot prva slovanska država in kot prva od držav, ki so 1. maja 2004 postale nove članice EZ. Izziv je bil torej izredno velik. Sedanja vlada se je tega zavedala. Tudi katoliška Cerkev v Sloveniji, zato smo ob nastopu predsedovanja pozvali vse člane Cerkve k molitvi, da bi naša domovina odgovorno izpolnila svojo nalogo. Molitev je bila očitno uslišana. Upravičeno je, da želi vsak človek in tudi vsaka narodna ali politična skupnost dobro opraviti nalogo, ki so ji jo zaupali. To je dejanje odgovornosti in človeške zrelosti. Zrelemu in odgovornemu človeku ne more biti vseeno, ali svoj posel opravlja dobro ali pomanjkljivo, v blagor ali v škodo bližnjim in sebi.

Naša politična kultura pa te zrelosti ni pokazala. V začetku predsedovanja je dobila vlada dve grdi poleni pod noge. Najprej obrekovalsko novinarsko pismo o nesvobodi javnih glasil v Sloveniji. Trditve sicer drži, le krivec za to nesvobodo je bil zgrešen za 180 stopinj. Za tem pa še izdaja zaupnega diplomatskega dokumenta, s čimer je bila Slovenija na samem začetku pomembnih diplomatskih dejavnosti oblatena kot država, ki ima nezanesljive in dvolične funkcionarje. Žal gre nekaterim bolj za partijski oziroma strankarski interes kakor pa za uspeh naše skupne države v času, ko so oči vse Evrope in celo sveta osredotočene nanjo.

V teh šestih mesecih je bilo najprej dokončanih in podpisanih veliko število dogovorov s področja znanstvenega, gospodarskega in tehničnega sodelovanja ter izumiteljstva, kar naj bi odločilno prispevalo h gospodarski rasti, večji konkurenčnosti in tehnološkemu napredku v državah članicah EZ („lizbonska strategija“). Pri vsem tem pa je tudi poudarjeno, da mora biti ta gospodarska rast prijazna do družinskega življenja in v posebno korist najšibkejšim v družbi. To pričakovanje smo izrazili predstavniki komisije škofovskih konferenc EZ (COMECE) in KEK na obisku pri predsedniku naše vlade 19. februarja letos. Drugo področje so dogovori, zaradi katerih bi se morali zmanjšati kvami vplivi na naše okolje in s tem tudi škodljive podnebne spremembe. Tretje področje zadeva gospodarjenje z viri energije in njihovo razpečevanje. Četrto, zahtevno in občutljivo področje sta mir in varnost v naši sosesčini, posebno po razglasitvi neodvisnosti Kosova. Na Zahodnem Balkanu se je ohranil mir, nekatere dežele pa so se približale članstvu v EZ. Poleg tega se je naše predsedovanje začelo v letu, ki je posvečeno medkulturnemu in medverskemu dialogu, Slovenija pa je organizirala dve pomembni mednarodni srečanja o tem: januarja v Ljubljani in maja v Bruslju. V tem času je prišlo tudi do vrhunskih srečanj med EZ in Japonsko, državami Latinske Amerike, Združenimi državami Amerike ter med EZ in Rusijo.

Vlada, ki predseduje Svetu EZ, odločitev ne more narekovati, temveč morajo njeni ministri in drugi funkcionarji obravnavana področja tako dobro poznati in hkrati poznati stanje v vseh 27 državah članicah, da lahko predlagajo rešitve, ki so sprejemljive za vse. Šele potem je lahko dogovor sklenjen. Če je bilo v obdobju našega predsedovanja sklenjenih veliko pomembnih dogovorov, to pomeni, da je bilo vodenje dovolj strokovno in poznavalsko. Funkcionarji naših ministrstev so s tem pridobili dragocene izkušnje. Tudi pri organiziranju dogodkov, ki so bili v Sloveniji, je vse potekalo brez spodrsrlajev, napak in neprijetnosti.

Javna glasila pa so se — razen nekaj izjem — obnašala tako, da je šlo za večino naših državljanov to veliko dogajanje precej mimo. Ni se zgodilo tisto, kar smo si zaželeli na začetku predsedovanja: da se bomo vsi naučili misliti in razumevati sebe in svet okoli nas malo bolj po evropsko in malo manj „zaplankano“ po slovensko. Strankarska pristranskost pretežnega dela naših glasil je s tem postala še bolj očitna. Zato je toliko pomembnejša naša naloga, da mislimo s svojo glavo. Še posebno ob bližnjih volitvah.

(Po Družini)

Bajuk: Včasih je res težje biti politik v Sloveniji

Minister za finance in predsednik NSi Andrej Bajuk je imel pogovoru za zadnjo številko Reporterja. Podal je kaj zanimive izjave.

Ob vprašanju, kaj se da še storiti, saj do volitev ni več veliko časa, meni, da morajo volivcem „predvsem predstaviti, kaj vse so ministri Nove Slovenije prispevali k delu vlade. Vodimo štiri ministrstva, vendar sem prepričan, da je naš prispevek nesorazmerno večji“. Poudaril je, da so ministri pripravljali ključne vladne reforme, „katerih rezultate lahko zdaj vsi uživamo“.

Dotaknil se je tudi predvolilnih anket, ki ne kažejo dobro stranki Nova Slovenija. Opozarja, da bodo edina prava anketa volilni izidi. Po njegovih besedah niso Novi Sloveniji ankete nikoli kazale bolje ali se vsaj približale številu glasov, ki so jim jih

potem volivci zaupali na volitvah. Pri tem misli, kot je dejal, na mesečne raziskave in na zadnje predvolilne napovedi. Delajo pa tudi svoje raziskave javnega mnenja in če bi sklepali po njih, jim kaže podobno kot v tem času pred štirimi leti.

Pravi, da ne namerava prav dolgo ostati v politiki in da se bliža čas upokojitve. Poudaril pa je, da bi rad pomirjen predal to, za kar se je zavzemal - obstoj in razvoj ljudsko-krščanskega političnega gibanja na Slovenskem.

Minister Bajuk Ob tem, da bruseljski European Voice pohvalno piše tako o predsedovanju Slovenije Evropski uniji kot tudi o njegovem delu, pravi, da je včasih res težje biti politik v Sloveniji kot kje drugje. „V slovenskem jeziku takšnih spodbudnih besed nisem slišal veliko,“ je dejal.

O predsedovanju Slovenije EU so bile izrečene pozitivne ocene, je izpostavil in dodal, da je bil pozitivno ocenjen pristop k reševanju vprašanja nadzora v morebitnih kriznih situacijah. „Zdržali smo pritisk francoske vlade glede vloge Evropske centralne banke. Sam sem se osebno zavzel, da se ohrani njena neodvisnost. Tudi Mednarodni denarni sklad, ki ni med največjimi oboževalci EU, je ocenil, da smo na tem področju orali ledino.“

V času svojega mandata na čelu ministrstva za finance kot najbolj pozitivni dosežek ocenjuje, da je bila izpeljana davčna reforma ter da je za skoraj štiri odstotke BDP zmanjšana javna poraba. Najbolj pa ga moti, da so morali za konsistentno izvedbo davčne reforme odpraviti posebno stanovanjsko olajšavo, uvedeno leto dni prej.

Rojaki z vsega sveta zbrani v parlamentu

skega predsedovanja Svetu EU.

Udeležence je nagovoril tudi predsednik državnega zbora France Cukjati, ki je poudaril, da je Slovenija nekaj posebnega. To po njegovih besedah ugotavljajo prisotni, ki se vedno znova vračajo v Slovenijo, ugotavljajo tudi njihovi otroci, ki prav tako prihajajo v Slovenijo.

Na srečanje je prišlo več kot 200 udeležencev, s čimer je predsednik komisije državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, mag. Janez Kramberger, zadovoljen. „Moram reči, da so ta srečanja dobro obiska-

V veliki dvorani državnega zbora je 3. julija 2008 potekalo 8. vseslovensko srečanje. Posvečeno je bilo medkulturnemu dialogu, s čimer so želeli poudariti in obogatiti eno izmed prioritet sloven-

na. Letos smo se odločili, da smo ga pripravili na enem mestu, v veliki dvorani državnega zbora.“

Udeleženci so to dobro sprejeli. Prišli so praktično iz vsega sveta: Avstralije, Južne in Severne Amerike, Evrope in seveda iz zamejstva. „Mislim, da so takšna srečanja enkrat na leto, kot je že tradicija, zelo dobrodošla,“ je poudarjal mag. Kramberger. „Ne samo zaradi teme, ki jo odpremo - letos je bil to medkulturni dialog. Tu je namreč priložnost, da se predsedniki društev in tisti, ki ohranjajo slovenstvo po svetu, dobijo, pogovorijo, izmenjajo izkušnje. Poleg tega je pa tudi priložnost, da se lahko pogovorijo tudi s predstavniki vlade.“

Imeli so tri uvodne razpravljavce, nato pa so udeleženci govorili o temi, nekateri pa so opozorili na svoje težave, pa tudi uspehe. Glavni poudarki razprav bili: da bi slovenska vlada in parlament pripravila prioritete na osnovi katerih bi ohranili slovenski jezik in kulturo; da bi Slovenci iz zamejstva in sveta imeli predstavnika v državnem zboru; predlagali so tudi, naj vlada stori vse za ohranitev študentskega doma Korotan na Dunaju in Slovenskega doma v Stuttgartu.

Janša in Mesić v Parizu o meji

Premier Janez Janša se je ob robu vrha ustanovitve Unije za Sredozemlje v Parizu sestal s hrvaškim predsednikom Stipetom Mesićem. „Pogovarjala sva se o skupnih temah, ki jih je bistveno več kot problemov, ki jih rešujemo, pa tudi o problemih,“ je pogovor povzel premier Janša. Premier je ocenil, da je „nekaj dobrih obetov“ pri reševanju odprtih vprašanj meje, s katerimi se ukvarjata mešani komisiji, ki sta ju ustanovili vladi.

„Hrvaški predsednik je podprl vse napore, ki jih v zadnjem letu vlagamo v to, da odprta vprašanja rešimo tudi s pomočjo skupnih komisij in da tista vprašanja, kjer smo že prišli blizu, izven teh mejnih vprašanj zapremo v čim krajšem času, tukaj je nekaj dobrih obetov,“ je povedal Janša.

„Z ustanovitvijo obeh mešanih komisij je ves proces dobil smer iskanja rešitve, ki je prej še nismo raziskali, vse ostale poti smo že preverili in po 15 letih ugotovili, da ne gre. Upam, da bo sedaj rezultat pozitiven,“ je menil Janša.

Slovenski premier je po srečanju s hrvaškim kolegom vnovič komentiral tudi vpliv problemov med državama na približevanje Hrvaške Evropski uniji. „Mislim, da je od trenutka, ko je bil rešen problem zaščitne ekološko-ribolovne cone, zagotovo ves proces stopil v fazo, ko je mogoče ločevati obe temi,“ je poudaril premier Janša.

Janša je tudi zagotovil vso podporo Slovenije Hrvaški na poti v EU. „Slovenija se je trudila, da bi Hrvaška odprla poglavja, za katera je izpolnila pogoje, ko je vodila EU, in enako podporo bo nudila sedaj, ko ne vodi več EU, a je še vedno članica. Ta podpora je pomembna,“ je poudaril Janša.

Po Sloveniji se je razbesnelo neurje

Močno neurje je zajelo zahodno štajersko regijo, bilo najhuje na območju občine Gornji Grad v kraju Nova Štifta in občine Ljubno. Intervencije gasilcev so bile potrebne tudi na območju občin Mozirje, Šoštanj in Velenje. Veter je podiral drevesa in odkrival strehe.

Neurje z močnim vetrom je okoli 16. ure zajelo tudi vzhodno štajersko. Močan veter s točo je po največ škodo povzročil na območju občine Lenart in Maribor z okolico.

Na Koroškem je neurje z močnim vetrom zajelo območje občine Mislinja.

Pol ure kasneje pa je neurje z močnim vetrom in točo zajelo še Pomurje. Večje število gospodinjstev je ostalo brez oskrbe z električno energijo, podrti drevje je zaprlo več cest, močan veter pa je odkrival strehe stanovanjskih in drugih objektov, so še sporočili iz Centra za obveščanje.

BERI...

ŽE 15. TABOR SLOVENIJE V SVETU .. 2
SPOMINSKE PROSLAVE..... 3
70-LETNICA G. MIRKA GRBCA..... 4

15. Tabor Slovence po svetu

Od našega dopisnika

Izseljensko društvo Slovenija v svetu (SVS) se je odločilo, da pripravi svoj Petnajsti tabor Slovencev po svetu na drugačen način. Že datum je bila novost, saj se je Tabor premaknil na soboto, 12. julija. Potem je bila novost ta, da ga je iz tradicionalnega šentvida in na pobudo župana Antona Zakrajška „preselilo“ v Velike Lašče, kjer se letos vsa dogajanja vrtijo okoli Trubarjeve petstoletnice rojstva. In končno, da se je srečanje iz poldnevnega programa razvilo v celodnevno.

Začelo se je v župni cerkvi v Velikih Laščah, kjer je ob ljubljanskem pomožnem škofu in generalnemu vikarju dr. Antonu Jamniku somaševalo več duhovnikov iz izseljenskih vrst: dr. Zvone Štrubelj in Roman Kutin iz Nemčije, Zvone Podvinski s Švedske, nekdanji župnik v Stuttgartu Janez Šket, Franc Himmelreich iz Argentine in Toni Burja CM, ki bo v prihodnje skrbel za slovenske duše v Toronto. Med mašo je prepeval združeni zbor iz Ullma, Augsburga in Stuttgarta pod vodstvom dirigentke Gabriele Bratina. Pri maši so se posebej spomnili desetletnice smrti izseljenskega duhovnika Naceta Čretnika iz Pariza in pa Vinka Žaklja iz Belgije. Po maši je bilo težko vso množico preseliti čez cesto v Levstikov dom, saj je bilo mnogo pozdravljanja, pa še folklorna skupina iz Stuttgarta jih je razveseljevala s svojim plesanjem.

Program je vodila Verena Koršič Zorn. Navzoče so najprej pozdravili gostitelj Anton Zakrajšek, državni sekretar Zorko Pelikan z Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter predsednik SVS Boštjan Kocmur. Lepa dvorana je komaj sprejela vse obiskovalce. Bili so iz mnogih krajev in pozdravov izpred odra kar ni hotelo biti konec.

Letošnji tabor je imel podobno tematiko kot lanski, oziroma je bil nadaljevanje lanskega. Z naslovom „Rodni kraj — doma in po svetu“ je prikazal povezovanje na konkretni, lokalni ravni. Moderatorka je bila prof. Pavlinka Korošec Kocmur.

Prof. Mojca Vrtič je iz Lozic, majhne vasice pod Nanosom. Društvo iz te vasi se rado spominja tistih, ki so se izselili v svet in je zato pred nekaj meseci simbolično „romalo“: prehodili so tisto pot, po kateri so Lozičani odhajali v Trst in se tam vkrcali na ladje, ki so jih odpeljale v Severno Ameriko, v Argentino ali pa v Urugvaj.

Dr. Andrej Fink se je vprašal, ali je rodni kraj pomemben ali ne in si odgovoril, da je bistvo v občutku in zavesti

pripadnosti. Zaključil je: „Z odpiranjem slovenskega miselnega prostora tudi na lokalni ravni, nedvomno prispevamo k bolj profiliranemu in popolnemu liku slovenskega človeka in s tem zagotavljamo prihodnjim rodovom, ki bodo izšli iz teh krajev, bolj zrel pogled nase, na svoje ljudi, na Slovenijo in na svet.“

Lokalno oblast sta zastopala župan z lga **Janez Cimperman** in županja Šmarjeških Toplic **Bernardka Krnc**. Ga. Krnc je bila zanimiva po tem, da je zdovski otrok, rojen v tujini, v Hamburgu.

Državno vejo oblasti je predstavljala območna poslanka **Alenka Jeraj**, podpredsednica Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide v DZ. Poslanec Drago Koren je zaradi očetove smrti odpovedal prisotnost, ga je pa nadomestil **Robert Marolt**, državni sekretar na ministrstvu za pravosodje. Ob koncu pa je - kljub mnogim obveznostim - obiskal tabor tudi minister za pravosodje **dr. Lovro Šturm**.

Prišel je čas za kosilo, to pa je bilo v Osnovni šoli Primoža Trubarja, kjer so kuharice pripravile okusno in obilno kosilo. Lep vtis zdrave vzgoje in domačnosti je naredil napis v

obednici: Če ti kruhek pade na tla, poberi in poljubi ga!

V družabnosti ura kaj hitro mine in treba je bilo nadaljevati. Najprej je bil ogled Trubarjeve domačije v Rašici. Vodič jo je izčrpano predstavil, nato pa spet selitev na turjaški grad.

Tudi tu je bila viteška dvorana hitro polna. Prof. Miriam Jereb Batagelj je napovedala **dr. Zvoneta Štrublja**, ki se je med pevskimi vložki omenjenega združenega zbora sprehotel po Trubarjevem življenju in delu.

Predstavili so se dijaki, ki letos obiskujejo Mladinsko poletno šolo slovenskega jezika. Najprej so bili to **dijaki iz Slovenske šole Brezmadežne s čudodelno svetinjo iz Toronta** s prizorom, kako je železnica povezala Kanado od morja do morja, kjer so med delavci raznih narodnosti so bili tudi Slovenci. Zaključili so s pesmijo, ki jo je spisal in spesnil Milan Vinčec. Dijaki Rasti XXXVII pa so se predstavili z recitacijo Prešernovih Turjaška Rozamunda in Od železne ceste ter tudi s svojo pesmijo zaključili nastop.

Zadnjo točko popoldanskega programa je pripravila **folklorna skupina iz Stuttgarta**. Venček gorenjskih plesov je veselo sprostil gledalce, ki so jim z veseljem ploskali.

Poletni dan je dolg in na dvorišču turjaškega gradu je bilo še dolgo živahno. Trije harmonikarji so nenehno skrbeli za prijetno glasbeno vzdušje. Lepo vreme je spremljalo tabor ves dan in doprineslo svoje, da se je pobuda in vabilo velikolaškega župana Zakrajška izkazala kot zadetek v polno.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Joj, ta uboga Argentina. Ko je mednarodni položaj najbolj ugoden in se ji ponuja lepa priložnost, da se postavi na noge, ji notranje razprtije postavijo na pot težke ovire. Skoraj bi lahko rekli, da je vseeno, katera stran bo zmagala, ali vlada ali kmetje: dejansko je škoda že storjena in se ne moremo vrč vrniti na stari vredni tir. Ko bomo čez deset let pisali „polpreteklo zgodovino“, bodo ti dogodki gotovo mejnik v razvoju argentinskega političnega življenja.

Kaj pa je tebe treba bilo

(prosto po Prešernu). Ko pišem te vrstice (iz Ljubljane, prav blizu Prešernovega spomenika), vse kaže, da bo tudi v senatu vladni pritisk uspešen. Čeprav polje napenja vse sile in je dosedanja avtomatična vladna večina v senatu prišla v hude škripce, je kaj težko, da dvojici Kirchner ne bi uspelo doseči še te druge potrditve za gibljev davek na izvoz soje. Tako bo polemična norma kmalu postala zakon. Vendar, kaj bo vlada dosegla s tem? Je vredno tistih nekaj stotin milijonov dolarjev, če na drugi strani to vodi v razkosanje družbe, ki je danes očitna in je težko, da bi jo mogli premostiti v bližnji prihodnosti. Že bežen pogled te dni kaže, da imamo dva ostra nasprotna tabora, imamo že dve glavni delavski konfederaciji, na isti dan in ob isti uri (kmetje so jo potem predstavili za poldruugo uro), dve množični manifestaciji, kjer organizatorji tekmujejo, kdo bo na trtjal več ljudi. In še bi lahko naštevali. Bistvo pa ni le v zunanjih izrazih, temveč veliko težje v notranjem stanju, kjer se nasprotja ostrijo, kjer nestrpnost sega v neverjetne skrajnosti, kjer eni in drugi že ne poslušajo več nasprotnih argumentov, temveč se vsakemu gre le za nadvlado za vsako ceno. Mislim, da ne pretiravam, če trdim, da se nahajamo stanju državljanske vojne, samo da tukaj (še) ni oboroženih spopadov in pretakanja krvi. No, do kakih psov in tudi udarcev pa je že prišlo (primer: sekretar Moreno v restavraciji). Ali verjameš dragi bralec, da sem celo med rojaki že natelet na tako ostra nasprotja v vprašanju „za vlado ali za polje“, da je bil dialog skoraj nemogoč? O, nesrečni gibljev davek na izvoz soje, kaj pa je tebe treba bilo!

Življenje se nadaljuje.

Seveda ta skoraj izključujoča tema ne more zaustaviti ostalega življenja. Po eni strani je zanimiva napoved, da se pripravlja za prihodnjo sezono rekordna setev soje. Kljub vsemu zgleda, da obstoja upanje in pogoji niso tako neugodni. Po drugi strani vlada nadaljuje s svojo navado „risane inflacije“. Uradni inštitut, ki ga vodi vedno bolj polemični državni tajnik Guillermo Moreno, je ugotovil, da so se v juniju cene podražile za 0,6%. Tako je po vladnih ugotovitvah v prvih šestih mesecih letošnjega leta podražitev cen dosegla 4,6%. Priyatne številke kažejo približno trikrat več. V uradni statistiki nihče več ne verjame in umestno bi bilo vprašati, če vlada lastne ugotovitve resno vzame. Sredi bolj negativnih novic, ki nenehno izhajajo iz Argentine, je ta teden le prelom ledenika Perito Moreno (je priimek ironija usode?) pokazal svetu eno lepih slik naše države. A je bilo tudi prvič, da se je „most“ podrli sredi zime - novo opozorilo, da narava reagira na delovanje ljudi.

Gremializem ponovno razbit. Saj je bilo že pričakovati, da bo doslej železna nadvlada v sklopu Glavne delavske konfederacije malo pojenjala. Vodja prevozniškega sindikata Hugo Moyano je doživel upad svoje doslej skoraj neomejene sile. V vodstvo je moral sprejeti predstavniške nasprotni sindikatov.

Srebrna maša Francija Cukjatija

V nedeljo, 13. julija je bilo v Šentgotardu nad Trojanami slavje srebrne maše Francija Cukjatija. Rodni kraj očeta Cukjatija je spet zbral k maši brata, štiri sestre in očeta srebrnomašnika, sovaščane, znanca, prijatelje, pa tudi lepo število Slovencev, ki so se preselili iz Argentine. Ker pa g. Franci skrbi tudi za duhovno rast slovenske mladine v Argentini, so se srebrne maše udeležili tudi mladi iz Rasti XXXVII v spremstvu dijakov iz Toronta. Tudi med somaševalci je bilo več znanih obrazov: g. Franc Himmelreich in lazarista Toni Burja ter Pavle Novak.

Za pridigarja si je pa izbral spet (kot novomašnik mu je pridigal pok. škof dr. Lenič) škofa, oziroma nadškofa Alojza Urana, ki je povezal nedeljska liturgična berila z življenjsko potjo in delom srebrnomašnika. Šentgotardska župnija pa je slavju dodala tudi prošnjo za nove duhovniške in redovniške poklice.

Po maši se je slavje nadaljevalo pred cerkvijo, kjer so svatje bili pogoščeni s pecivom in pijačo, sami pa so prispevali dobro voljo in veselje nad Francijevo zvestobo Bogu in zaupanim mu vernikom.

GB

Med mašo v natrpani cerkvi

Z nadškofom, bratom in sestrami

Z narodnimi nošami

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Tisoče mater ne ve, kje jim počivajo umorjeni sinovi ...

Mesec junij je posvečen spominu padlim domobrancem, ki so darovali življenje za domovino in vero pred preganjanjem in nasiljem brezbožnega komunizma. Lepo je, da se njih spomnimo s hvaležnostjo, saj so ključni del naše zgodovine in zdomstva naših starih staršev in staršev.

Sanhuški rojaki smo se zbrali v nedeljo, 29. junija ob 8. uri, da bi prisostvovali sveti maši za pokojne domobrancelce in protikomunistične žrtve. Bogoslužna daritev, ki je sovpadala s praznikom sv. Petra in Pavla, je daroval pater dr. Alojzij Kukovica z veliko skupino ministrantov. Med mašo je prepeval Mešani pevski zbor San Justo.

Dali za dom smo svoje življenje, poje nam le gozdov šelestenje.

Že v Našem domu, smo se vsi prisotni zbrali pred spomenikom Franceta Balantiča - pesnik in domobranec, ki je bil umorjen, ko so partizani zažgali hišo na Grahovem. Žive priče komunistične revolucije so položili pred spomenikom venec, v slavo padlih in umorjenih domobrancev. Pod vodstvom dušnega pastirja pa smo vsi skupaj molili za njihove duše.

Sledila je spominska akademija v zgor-nji dvorani. Ivana Tekavec je v uvodnih besedah dejala, da po tolikih letih je pomembno, da smrt žrtev, tistih ki so se borili za krščanske in domoljubne vrednote, ostane svetla v našem spominu.

Glej, mater vidim, ki se k molku sklanja - zvečer se zgubal ji je lep obraz.

Na letošnji domobranski proslavi smo se prav posebno spomnili na žene

- matere in dekleta, ki so izgubili moža - sina - fanta v tistih strašnih dneh med in po drugi svetovni vojni. Žene niso vedele kje leže njihovi mučenci, kam jim položiti šopek rož ... Verne matere so se zatekale k Mariji in jo prosile za svoje otroke, za družino ... Dekleta so čakala na ljubezniv objem ... Vse so veliko pretrpele. Krivično so jim rani srce za vedno. A niso obupale. Molitev jih je družila z njihovimi mučenci.

V prvem delu nam je ga. Manca Skvarča Urbančič povedala osebne izkušnje tedanjih časov v Šentjoštu in opisala bolečo pot, ki jo je peljala v Argentino.

Njena družina je imela gostilno. Ata in starejši bratje so bili pri vaški straži. Partizani so pobijali in požigali vasi ... Tudi njej je partizan grozil, češ, da ona ve kje ima ata orožje. Celo pištolo ji je nastavil na čelo in zagrozil, da če komu pove kaj se je zgodilo, jo bo ubil. Tresla se je in jokala celo noč. Niti mami se ni upala povedati kaj je bilo ... V gostilniško sobo so partizani

nanosili drva, polili z bencinom in jo zažgali. Stara mati, mama in otroci so bili zaklenjeni v kašči. Molili in jokali so. Božja roka je hotela, da je v zaprti gostilni vse zgorelo in je ogenj ugasnil, ker ni imel več zraka. Rešili so se ... Begunska pot jo je peljala na Vetrinjsko polje. Videla je kako so štirje bratje - domobranci šli na tovornjake z lažnivo oblubo. Hotela je z njimi, pa ji niso pustili, „saj se kmalu vidimo.“ Globoka vera v Mater božjo jo je spremljala in tolažila. V Sloveniji so pa ostali sorodniki. Tudi oni so trpeli - mučili in sramotili so jih ... Ona pa je bila še tri leta v taboriščih v Italiji z atom, mamom, bratom in sestram.

Umiraš in tuja dlan tipajoč neusmiljeno v duši ti grebe.

Drugi del se je razvijal na odru. V spoštljivi tišini so se šlišali akordi pesmi *Marije Pomagaj* in počasi se je odprl zastor. Na odru je bil oltar s sliko žalostne Matere božje z mrtvim Jezusom v naročju. Sedem svečk je gorelo v znamenju in spominu duhovnega mučeništva pod križem. Marijina bolečina se je izkazala v Njenem materinskem pogledu. Scenski prostor je pripravil g. Tone Oblak.

Podobno bolečino so tudi pretrpele žene

in matere naših junakov domobrancev. Zatekale so se k Mariji, da bi lahko še naprej vztrajale in ne pozabile na svoje mučence, ne na resnico.

Recitacije so se prepletale s pesmimi, ki so bile prilično izbrane, da bi vsaka podala svoj kanček k podobi čustev teh mater in deklet, ki so izgubile ljubljene domobrancelce. Blaž Miklič je imel na skrbi režijo te spominske proslave.

Izbrane poezije so bile: *Kdo more doumeti?; Moj junak; Slovo; Že dolgo čakam; Ko bi le vedela; In spet je pomlad; Naših šesdeset let.* Recitatorji so bili: Marko Malovrh, Nevenka Godec Zupanc, Marta Petelin, Aleks Puntar, Angelca Podržaj Miklič, Kristina Jereb Qualizza in Marko Štrubelj.

Pesmi, ki so pripomogle k lepši sliki so bile: *Vsi so prihajali in Pojdem v Rute* (v izvedbi pevskega zbora Zveze mater in žena San Justo, ki ga vodi Anica Mehle); ter *Kaj ti je deklica, Zavrženo pismo* in *Zvon spomina* (zapel jih je Mešani pevski zbor San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar). Luči in zvok so imeli na skrbi M. in L. Štrubelj, A. Puntar in E. Oblak.

Celotno podajanje programa je prispevalo k občutenem trenutku spomina žrtev revolucije in njihovih družin. Akademija na čast padlih domobrancev se je zaključila s pesmijo *Oče, mati, bratje in sestre ...*

MP

PRISTAVA

Spominska proslava padlim junakom

V nedeljo, 29. junija, smo se zbrali na Pristavi pri sv. maši, ki jo je daroval naš še vedno vztrajni p. Alojzij Kukovica. Po maši pa je še zmolil molitve za pokojne. Ob tem želim povedati, da sem imel zelo čuden vtis, ko smo tudi molili za spreobrnitev morilcev naših junakov, kajti vsaj meni niso nikoli rekli, da se moramo tudi njih spomniti. Jaz sicer v začetku sem bil malo hud zaradi tega češ, „kaj moramo za njih moliti zdaj, če so oni krivi, da so vsi naši predniki trpeli in smo sedaj v Argentini“. A potem sem prišel do zaključka, da če smo pravi kristjani, moramo tudi moliti za njihove duše. Še nisem do konca prepričan, a sprejemem.

Po kratkem odmoru se je začela spominska proslava vseh padlih domobrancev in drugih žrtev komunistične revolucije.

Na odru je bila scena, katero si je zamislil in izvedel mladi Martin Zarnik. Vsebovala je tri slike: domobranec, četa s slovensko zastavo in krvavi roki obdani z bodečimi žicami. Simboli naše preteklosti.

Nato je prišla iz občinstva Viktorija Selan in deklamirala odlomek iz Črne maše.

Na odru so stale Martina Kokalj, Tatjana Golob in Katja Oblak, ki so pripovedovale, kaj so delali partizani našemu ljudstvu.

Pridružil se je Ivan Klemenčič in, v vlogi Boga, lepo podal prizor skupaj z Ivanom Golobom, ki je uprizoril Kajna, zelo bogato in ironično.

Ana Karina Schiffrer je zaključila ta del.

Nato je priložnostni moški zbor, pod vodstvom ge. Anke Savelli Gaserjeve, sestavljen v veliki večini z mladimi glasovi,

zapel domobranski koračnici Naj čuje nas in Slovenske zemlje čuvarji.

Andrej Conde je pripovedoval, kako so se domobranci združili in organizirali; ob koncu tega pa je zbor zapel Mi legionarji. Nato pa tudi Mi slovenski smo vojaki, med tem pa je recitirala odlomek Nevenka Grohar.

Po nekaj zborovskih deklamacij je nastopil še Kristjan Kopač. Na koncu pa je zbor še zapel Turkovo Teharska legija, ki je bila zelo čustveno podana.

Polagali so šopek in sveče ob križu, ki je simboliziral grob. Na koncu pa še Moja domovina, pri petju katere smo se vsi pridružili.

Vemo, da se na spominskih proslavah kot izraz spoštovanja, ne ploska. A smo vsi trpeli skušnjavo, da bi zaploskali. V čast si štejemo, da so bili vsi nastopajoči mladi, tako tudi scenograf in Jožko Rožanec, ki je pripravil besedilo iz Črne maše za pobite domobrancelce. Prav tako je pobuda, da bi sestavili zbor, prišla od mladine same.

Nastopajoči so člani Gledališke skupine Pristava. Režiral je naš požrtvovalni Dominik Oblak, ki je tudi zbral glasbo kot vez med pesmi. Pomagala je tudi Maruša Zurc Čečeva. Zahvaliti se morami tudi ge. Anki za nenehno pripravljenost.

Mladi, ponosni smo na vas! Še tako naprej, da bomo še naprej imeli naše junake v lepem spominu!

Matjaž Čeč

SLOMŠKOV DOM

Domobrankska proslava

V nedeljo 29. junija so se rojaki v Slomškovem domu poklonili spominu žrtev vojne in revolucije. Duš pokojnih so se spomnili že pri službi božji, ki jo je daroval Pavel Novak CM, po maši pa je prof. Neda Vesel Dolenc v pomenljivem uvodu ubesedila trpljenje tolikih žrtev vojne in komunistične revolucije v Sloveniji. Še posebej se je spomnila junakov domobrancev, žrtev angleške prevare in krvočnosti slovenskih komunistov. Pretekla so dolga desetletja, da so grobovi pobitih prišli v zavest današnjemu prebivalcu Slovenije.

V teh dneh se izpolnjujejo besede pesnika Zorka Simčiča v pesmi Nekoč bo: Svečka ob svečki na grobovih Kočevskega roga in Teharij pa še na stotinah grobov po Sloveniji. Zvestobo za zvestobo žrtvam ohranjajo zdomci, rešenci iz Vetrinja, razkropljeni po vsem svetu in njihovi potomci.

Predvajanje filmskih pričevanj „Dosje pogrešanih“ je izpostavilo pretresljivo usodo vrnjenecov iz Vetrinja: vojakov in civilistov - starčkov, deklet, žena in otrok, celo dojenčkov. Marsikdo izmed udeležencev se je zavedel, da mu je bila po Božji previdnosti, ker je bil rešen v Vetrinju, prihranjena usoda otrok s Petrička ...

Med doživetim petjem pesmi Gozdič je že zelen so se vsi številni udeleženci pridružili šolarjem, ki so s prižganimi svečkami romali k spominskemu križu na slovenskem hribčku na vrtu Slomškovega doma, kjer je duhovnik vodil molitve za pokojne, padle za domovino. Zvestobo Sloveniji pa je najlepše izrazilo navdušeno petje pesmi Moja domovina.

J.T.

Monsignor Mirko Grbec - 70 letnik

V življenju srečavaš ljudi, s katerimi morda navežeš prijateljske stike, ki pa s časom, posebno še, če se življenjske poti ločijo, ostanejo le kot lep spomin.

So pa primeri, ko te vezi, morda sklenjene že v otroštvu ali zgodnji mladosti, ostanejo krepke in trdne, tudi če mine veliko let brez osebnih stikov. To se zgodi, če imaš srečo, da se v življenju srečaš z dobrim in izrednim človekom. Tak človek je gotovo g. Mirko Grbec.

Mirka poznamo še iz taboriščnih let kot preprostega, dobrohotnega, odkritega, samozavestnega in odločnega fantiča. Ta preprostost in te odlike ga spremljajo skozi življenje in jih niso okrnili ne težave in nasprotovanja, niti uspehi in časti.

G. Mirko je duhovnik z dušo in telesom. Od otroških let je trdil, da bo duhovnik. Tako močan je bil ta poklic, da je vse svoje vsestranske sposobnosti usmerjal v ta cilj, in Mirko v življenju ne bi mogel biti nič drugega kot duhovnik. Zato je njegova življenjska pot tako bogata.

Na kratko si jo oglejmo:

Rojen je bil 10. julija 1938 v Loškem Potoku na Dolenjskem. Tretji med osmimi otroki Frančiške roj. Lavrič in Alojzija Grbec. Še med vojno je izgubil bratca. Kot verna družina, so se morali maja 1945 umakniti pred komunističnim divjanjem in nastopili so pot begunstva. Ta jih je peljala skozi Vetrinje, taborišče Spittal in jih februarja 1949 pripeljala v Argentino. Leta 1951 so se naselili v Slovenski vasi v Lanusu, kjer so pomagali g. Janezu Hladniku pri urejanju vasi. Tam živi sedaj šest njegovih bratov in sester, ki so si vsi ustvarili slovenske družine.

Mirko je bil med prvimi gojenci v Rožmanovem zavodu v Adrogué in je po končani srednji šoli stopil v semenišče škofije La Plata. V duhovnika je bil

posvečen 3. decembra 1966. Nastopil je kot kaplan v fari San José de Pompeo v Lanús Oeste. Potem je 16 let župnikoval pri Nuestra Señora de Itatí v Banfield. Tam je sezidal cerkev, župnišče in šolo. Istočasno je tudi tri leta vodil župnijo San Judas Tadeo v Lanús O. Sedem let je bil župnik v fari San Pablo v Burzaco, kjer je tudi sezidal cerkev. Od maja 1991 je pa župnik pri Nuestra Señora de Luján v Longchamps. Obnovil je poslopja šole in župnišča. Poleg vsega pastoralnega in upravnega dela je v svojih farah nakupil več zemljišč in na njih do sedaj sezidal kar osem kapel, v katerih se tudi vrše nedeljske maše. Že več let je tudi ekonom lomaške škofije.

Za vse to delo in zasluge ga je papež Janez Pavel II leta 2000 imenoval za Prelata.

Dolga leta je med prepotrebni počitnicami hodil misjonarit v notranjost dežele, posebno v provinco Corrientes, ker je vnet častilec Naše Gospe iz Itatí.

Poleg svojega rednega dela na fari, kjer je vedno na razpolago vernikom, posveča še posebno skrb potrebnim in bolnim in je v pomoč ostarelim duhovnikom.

Najde pa tudi čas, da kot zaveden Slovenec ohranja stik z našo skupnostjo, z udeležbo na duhovniških sestankih v Slovenski hiši, z branjem naših časopisov in sploh slovenskega verskega tiska, ki izhaja po svetu.

Kadar le more, gre med svoje ljudi v Slovensko vas in vsake toliko let obiše domače kraje in sorodnike v Sloveniji.

Dragi gospod Mirko, vsa naša skupnost ti s ponosom čestita za tvoje delo in ob tem življenjskem jubileju prosi Boga, da ti da zdravja in moči, da boš še dolgo let lahko delil njegove milosti tvojim faranom.

Bog te živi !!!

F.M.

Pevski zbor med nami

Akademski pevski zbor France Prešeren Kranj ima od leta 1969 za seboj štiri desetletja dejavnega pevskega poustvarjanja. V Argentini se bo predstavil v Našem domu, San Justo v petek, 8. avgusta ob 20.45 uri.

Zbor je najprej deloval kot Akademski komorni zbor Kranj in si leta 1981 nadel ime največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna. V štiridesetih sezonah je zbor izvajal pester izbor antologijskih in tudi manj znanih skladb slovenskih in tujih skladateljev, segal je v zakladnico vseh glasbenih slogov od klasike do številnih partitur sodobnih ustvarjalcev. Javnosti je predstavil številne nove slovenske zborovske skladbe, med katerimi so bile mnoge napisane prav zanj.

Akademski zbor redno nastopa in sodeluje na festivalih v domovini in tujini, petkrat je bil laureat slo-

venskega tekmovanja zborov v Mariboru, potrdil pa se je tudi v mednarodnem merilu. Koncerti so vodili pevce po vsej Evropi, gostovali so v Avstriji, Italiji, Nemčiji, Franciji, Španiji, Grčiji, na Češkem, Slovaškem, Nizozemskem, Švedskem, Danskem, v Izraelu, Mehiki, Združenih državah Amerike, Argentini in Čilu.

Zbor redno sodeluje s slovenskim radiem in televizijo, posnel je tri plošče (1979, 1983, 1987), in tri zgoščenke (2000, 2003, 2008). Zbor in njegovi člani so prejemniki več vidnih nagrad in priznanj.

Primož Kerštanj sedanji

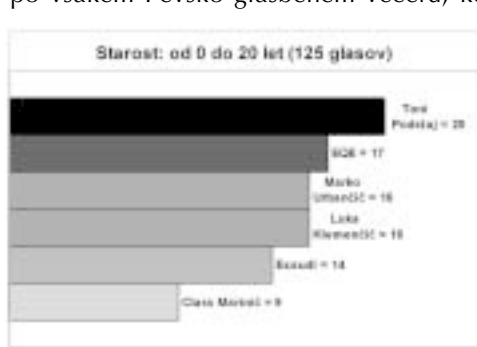
dirigent je začel svojo glasbeno pot v glasbeni šoli na rodni Jesenicah. Študij je nadaljeval v Ljubljani na Srednji glasbeni in baletni šoli ter Akademiji za glasbo. Študiral je solopetje in bil član opernega studia glasbene akademije. Kot zborovodja se je izpopolnjeval na dirigentskih tečajih in na simpozijih zborovske glasbe. Sodeloval je v več vidnih zborih. Kot pianist sodeluje s pevci in instrumentalisti. Dela v Glasbeni šoli Jesenice. Vodil je več zborov in z njimi uspel na tekmovanjih in festivalih doma in v tujini. Vodil je Ženski pevski zbor Milko Škoberne Jesenice, bil je ustanovitelj in sedem let dirigent zbora Vox Carniolus Jesenice, zadnje sezone vodi Dekliški zbor Gimnazije Kranj, od leta 2000 pa je dirigent Akademskoga pevskega zbora France Prešeren Kranj.

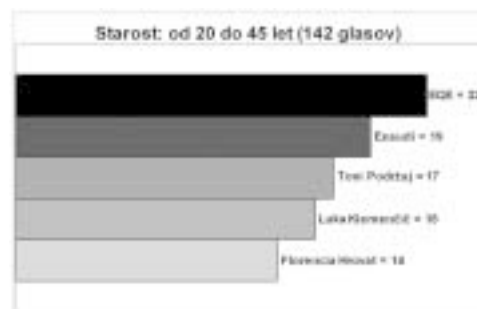
SDO-SFZ

Odmevi PGV na spletu in osebne misli

Glasba je umetnost in umetnost je subjektivna. To se pravi, vsak ima drugačne občutke, ko prisluhne tej ali oni melodiji al ritmu. Ta subjektivnost se še bolj opazi po vsakem Pevsko glasbenem večeru, ko vsak, ki je bil prisoten (ali niti ne!), izraža svoje mnenje o festivalu. Dovolite, da tudi jaz podam osebne misli, seveda, subjektivne!

V takih primerih, ko je veliko skupin in solistov in izvaja vsak svojo vrsto glasbe, je popolnoma razumljivo, da niso vsi sto odstotno zadovoljni. Morda, ker jim ni všeč določena glasbena zvrst, ali ker umetnik ni bil na pričakovani ravni, ker je „zafušal“, ali pa ker ni upošteval glavnih pravil festivala. Tako smo lahko slišali in brali celo vrsto mnenj.

nastope ali organizacijo večera.

Sprejem, da so bile napake. Zahtevati bi morali več slovenščine od nekaterih nastopajočih in več truda pri edini obvezni slovenski pesmi. To bomo skušali izboljšati za naprej.

Enim se je zdel nivo festivala zelo dober. Drugi so pričakovali več slovenske glasbe. Tretji so pohvalili ali kritizirali posamezne

Nekateri so opazili kako zanimivo je, da tukaj v Argentini igramo in poslušamo slovensko rock glasbo, ki je prav zdaj moderna v Sloveniji, kar pomeni, da niso vse skupine zaostale v preteklosti (nekateri nastopajoči so igrali pesmi, ki jih slišimo skoraj vsako leto).

Spet drugi obžalujejo, da festivali niso več taki, kot so bili včasih ... Takrat so tudi bile kritike, pa kakšne! Starejši so kritizirali okus mladih, mladina pa obratno. Čas gre naprej in moramo sprejeti, da ne bo vedno vse kakor želimo. Pripravljen je treba biti na nove izzive in spremembe. Pomembno je, da se vprašamo, kaj sploh pričakujemo od Pevsko glasbenega večera. Želimo poslušati samo klasično glasbo? Morda samo težki rock? Ali gremo, da preživimo lep trenutek v muzikalnem vzdušju in prisluhnemo mladim, ki izražajo čustva in talente preko glasbe, kakršnakoli naj bo? Upam, da je zadnji odgovor pozitiven, če ne, nima smisla, da bi še naprej hodili na festival.

Morda sem jaz preveč tolerant in sprejem skoraj vsako glasbo. Ko so takšne razlike v stilih, ne morem kritizirati določenega sloga (to je tako kot če bi rekli, da nam ni všeč zelenjavna juha), lahko pa primerjam s podobno glasbo, če se na to spoznam. Ker pa vem, da na PGV ne bom poslušal profesionalcev, tudi če nisem zadovoljen z vsakim, povsod vidim več ali manj pripravljenosti, talenta, umetnosti, korajžje, vloženega časa in truda. Morda bi moral postati malo bolj kritičen, upam, da ne zato pesimist.

Dobili smo predlog, naj mladina organizira dva posamezna festivala: enega za klasično, drugega pa za moderno glasbo. Morda bi to bila rešitev, a vsakdo ki je bil aktiven v mladinskih organizacijah ve, koliko dela, časa in denarja je potrebno za pripravo enega samega PGV. Zato smo organizatorji skušali sestaviti program tako, da je ostal razdeljen na najboljši način. Če je kdo želel stopiti iz dvorane, je to lahko naredil, ali pa vstopil v drugem delu. Uspešno nam je, velika večina ljudi je bila zadovoljna s to odločitvijo.

Kaj bo za naprej, pa ne vemo. Morda bo naslednji mladinski odbor sposoben in pripravljen organizirati dva festivala, Bog daj! Drugače bo pa priredil Pevsko

glasbeni večer, kot že vsako leto, skozi 39 let.

Ker upoštevamo vsa mnenja, in želimo, da bi lahko vsak izrazil svoje občutke, smo letos pripravili anketo. Na spletni strani mladinske organizacije ste lahko glasovali za najljubše točke večera in dodali še kakšen komentar.

Vemo, da nimajo vsi dostopa do interneta ali se na to sredstvo ne spoznajo, a od približno 400 ljudi prisotnih na PGV je izpolnilo

anketo 149, več kot tretjina. Ker je bilo toliko različnih glasbenih zvrsti, smo odločili, da lahko vsak glasuje za več nastopajočih. Glasovanje je bilo 322, torej je vsak volivec v povprečju glasoval za malo več kot 2 nastopa.

Pričakovali smo več glasovanj od mladih kot od starejših, in tako je tudi bilo. Zato smo razdelili rezultate po starosti volivcev, in sicer: do 20. leta, od 20. do 45. leta, ter od 45. leta Cilj ankete ni tekmovanje „kdo je zdaj boljši od drugega“, ampak dobiti pogled na splošno mnenje publike, vsak naj pride do lastnih zaključkov. Mi smo veseli, da je festival uspešno potekel.

Hvala vsem nastopajočim, vseh publiko, odboru in sodelavcem. Upamo, da se spet srečamo drugo leto, na 40. Pevsko Glasbenem Večeru.

Vsi rezultati in komentarji so na voljo na strani: www.sdo-sfz.com.ar

Andrej Žnidar
Zvezni odbor SDO-SFZ

NOVICE IZ SLOVENIJE

POLETJE IN GLASBA

S koncertom orkestra Slovenske filharmonije se je začelo 13. glasbeno poletje v Bohinju. Otvoritveni koncert je bil hkrati tudi del projekta gledališča 2B - Pazi! Evropski obrazi!. Z njim so slavnostno zaključili slovensko predse-dovanje EU.

ZNAMENITI VODNJAK V NOVI PODOBI

Predvidoma konec avgusta bo po skoraj triletni restavraciji Robbov vodnjak, delo italijanskega baročnega kiparja Francesca Robbe, v prenovljeni podobi spet na ogled javnosti v povezovalnem traktu Narodne galerije. Na Mestnem trgu, kjer je izvirnik stal pred restavracijo, je že od novembra 2006 postavljena njegova kopija.

SPREMEMBE V ONKOLOŠKEM INŠTITUTU

Generalni direktor Onkološkega inštituta Aljoša Rojec je na seji sveta zavoda ponudil svoj odstop, ki ga je svet zavoda tudi sprejel. Ni pa podprl predloga ministrice za zdravje, da za vršilko dolžnosti direktorja zavoda imenujejo zdravnico Tanjo Čufer.

VOJNE FOTOGRAFIJE

Ob razstavi Slovenci in prva svetovna vojna 1914 - 1918, ki je na ogled v Muzeju novejšje zgodovine Slovenije, je ta zdaj v zbirki Slovenska vojaška zgodovina izdal knjigo Vojne fotografije 1914 - 1918. Avtor publikacije Marko Štepec je na predstavitvi dejal, da je v knjigi poudarek na malih zgodbah, ki sestavljajo veliko celoto.

POKRAJINE

Vlada je na seji za obravnavo v državnem zboru pripravila zakon o ustanovitvi pokrajin. Predlagani pokrajinski zemljevid bistveno ne odstopa od tistega, ki je bil podlaga za odločanje na junijskem posvetovalnem referendumu. Zaradi delitve Osrednjeslovenske pokrajine na dve manjši pa je sedaj skupno predvidenih 14 pokrajin. SDS in SLS podpirata predlog zakona, vodja poslancev NSi Jožef Horvat pa je dejal, da bodo predlagani zakon v državnozborni proceduri skušali še izboljšati. Opozicijske stranke in DeSUS nasprotujejo zakonu.

CHAVEZ IN TURK

Venezuelski predsednik Hugo Chávez je odobril prošnjo slovenskega predsednika Danila Türka, da bi slovenski državljani v venezuelskih zaporih preostanek kazni lahko prestajali v domovini. Türk je venezuelskega predsednika za to zaprosil med njunim srečanjem 4. aprila v okviru uradnega obiska v Latinski Ameriki.

ZLATI JAZZ

Slovenska vokalna zasedba Perpetuum Jazzile je prejela dve zlati odličji na 5. zborovski olimpiadi, ki od 9. do 19. julija poteka v avstrijskem Gradcu. Prejela jih je v kategorijah jazzovske in popularne glasbe.

PO SVETU

ZASEDANJE EP

Evropski parlament je imel 10. julija zadnje zasedanje pred počitnicami. Med drugim so evropski poslanci sprejeli sklop uredb o uporabi aditivov v živilih, ki so zdaj predmet več kot deset različnih zakonodajnih dokumentov. Nove štiri uredbe pa bodo sistem bistveno poenostavile in postopek posodobile v skladu z razvojem znanosti na tem področju. V razpravi o nadaljnji širitvi Evropske unije so poslanci ugotovili, da je ta odvisna od dobrih sosedskih odnosov, javne podpore in boljše institucionalne učinkovitosti. Predsedujoči EU francoski predsednik Nicolas Sarkozy je ob sklepu zasedanja parlamenta predstavil glavne prednostne naloge njihovega predsedovanja.

EVRO RAST

Območje evra in celotna Evropska unija sta v prvem četrtletju letošnjega leta zabeležila 0,7-odstotno gospodarsko rast v primerjavi z zadnjim četrtletjem v lanskem letu. Med članicami, za katere je imel statistični urad Eurostat podatke, je največjo rast Bruto domačega proizvoda zabeležila Slovenija, in sicer za 2,2 odstotka, sledita ji Slovaška in Malta. Negativno rast pa so v tem obdobju zabeležili na Danskem, Portugalskem in Irskem.

BENAZIR BUTO

Združeni narodi naj bi po več kot šestih mesecih preiskali umor pakistanske opozicijske voditeljice in nekdanje premierke Benazir Buto. Pakistanska vlada in Združeni narodi so se dogovorili o oblikovanju preiskovalne komisije. Ta naj bi identificirala storilce, financerje napada in ljudi, ki so delovali iz ozadja. Poročala naj bi tako pakistanski vladi kot tudi Združenim narodom. Butova je bila v samomorilskem napadu ubita decembra lani, sin umorjene opozicijske voditeljice pa je že januarja pozval Združene narode, naj prevzamejo pobudo pri preiskovanju umora njegove matere, saj sam ne zaupa

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŽUPNIK FRANCE NOVAK - SREBRNOMAŠNIK

V sredo, 9. julija - prav ob 25 letnici svoje nove maše v Moravčah - je ob desetih v župni cerkvi v Ramos Mejii zapel srebrno mašo Rakovski župnik g. France Novak.

Pred cerkvijo ga je pozdravil zastopnik župnije Rakek g. Tone Puntar, potem pa deklica - po starših iz njegove vasi s pesmico in lepim šopkom. Družbo ji je delal prav tako v narodni noši deček po materi iz Rakeka. Ko je v družbi duhovniških tovarišev stopil v cerkev, mu je ramoški zbor občuteno zapel vedno lepo „Srebrni mašnik bod' pozdravljen“.

Pred srebrno mašo je bil blagoslovljen lep mašni plašč s podobo Brezjanske Matere božje, s katerim je potem maševal. Je to dar njegovih moravških rojakov za srebrni jubilej.

Med mašo je ramoški cerkveni zbor pod vodstvom g. Gabriela Čamernika in Jožefa Omahne izvajal orkestralno latinsko mašo, srebrnomašniku so pa asistirali njegov brat g. Štefan Novak, g. direktor Anton Orehar in g. dr. Alojzij Starc, spregovoril pa mu je jubilarov nekdanji župnik pri sv. Petru v Ljubljani g. duh. svetnik Alojzij Košmrlj. (...)

SLOVENC V ARGENTINI

Mladinska proslava

sv. Alojzija je bila letos v nedeljo 13. julija v Ciudadeli.

V cerkvi je opravil ob pol petih sv. mašo g. direktor Anton Orehar ob številni udeležbi slovenske šolske mladine in njenih staršev. V nagovoru je ob vpogledu sv. Alojzija pokazal lepoto čistosti in opozarjal na nevarnosti, ki pretijo tej najlepši odliki mladine. Med mašo so otroci peli pod vodstvom svojih učiteljic slovenske cerkvene pesmi, ob harmoniju jih je pa spremljal g. Gabriel Čamernik.

Po sv. maši se je napolnila cerkvena dvorana do zadnjega kotička. Otroci so s svojimi starši z velikim zanimanjem sledili uprizoritvi spevoigre „Kresniček“. Izvajal jo je mladinski pevski zbor Gallusa. (...)

LANUS

V nedeljo dne 3 t. m. je bila v naši društveni dvorani lepa kulturna prireditev. Prišel je gostovat kvartet Finkovih z g. prof. A. Geržiničem. Izvajali so tridelni program, ki je obsegal domovinske, umetniško-religiozne in narodne pesmi. Z doživetjem in občutkom zapete pesmi so nas za nekaj trenutkov popeljale nazaj v našo milo domovino, kjer ptički žvrgole, potočki žubore in dišeča plodna polja zore. Soseska, ki je skoraj v celoti z mladino vred prihitela na ta koncert, je odlično predavanje Finkovih sester ter solista g. Boža Finka, nagradila s toplim aplavzom. Z mogočno Devovo „Soči“, ki je vžgala srca vseh navzočih, je tercet zaključil uspeli koncert, čigar dobiček so namenili v prid gradnji slovenske Marijine cerkve v naši vasi.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V barrio San Jose je bil krščen Marjan Peter Bugar, sin **Valentina** in **Bernarde Vr-hovnik. Čestitamo!**

Svobodna Slovenija, 17. julija 1958 - št. 29

pakistanskim oblastem.

ZVEZA NATO

Veleposlaniki 26 držav članic Nata so 9. julija v Bruslju podpisali protokol o pristopu Hrvaške in Albanije k zavezništvu. S podpisom se je začel postopek ratifikacije pristopnega protokola v vseh 26 članicah Nata, državi pa lahko odslej sodelujeta na srečanjih zaveznic kot opazovalki, brez možnosti soodločanja. Hrvaška in Albanija sta povabilo v Nato dobili 3. aprila na vrhu zavezništva v Bukarešti. Na ta korak je čakala tudi Makedonija, vendar jo je na poti zavrla Grčija, ki v zameno za to zahteva rešitev spora o imenu države Makedonije.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ENCUENTRO EN EL PARLAMENTO

En uno de los salones del parlamento esloveno transcurrió el 8º encuentro de todos los eslovenos, el 3 de julio del corriente. En él participaron más de 200 eslovenos de diferentes partes del mundo. Según el presidente de la comisión parlamentaria para las relaciones con los eslovenos fuera de Eslovenia, lic. Kramberger, esta reunión anual es un momento propicio para intercambiar experiencias entre los delegados de las colectividades de diversos países y para dialogar con los representantes del gobierno esloveno. (Pág. 1)

ESLOVENOS POR EL MUNDO

Slovenija v Svetu (SVS) organizó el 15º Tabor de eslovenos por el mundo, el pasado 12 de julio en Velike Lašče. La reunión comenzó ya en la mañana con la misa presidida por el obispo auxiliar de Ljubljana, dr. Anton Jamnik. De la iglesia parroquial los presentes fueron al Levstikov dom, donde se desarrollaron las mesas redondas bajo el tema Lugar natal — en casa y en el mundo. Después del almuerzo, la reunión siguió con la visita a la casa de Trubar en Rašica. De allí al Turjaški grad para escuchar al Dr. Zvone Štrubelj que habló sobre la vida y obra de Primož Trubar. Los estudiantes de Canadá y la Argentina, que están por estos días en Eslovenia presentaron sus espectáculos. El cierre de la 15ª reunión estuvo a cargo del grupo folklórico de Stuttgart. (Pag. 2)

BODAS DE PLATA SACERDOTALES

El domingo 13 de julio el padre Franci Cukjati celebró sus 25 años desde la consagración como sacerdote en Šentgotard, lugar natal de la familia. Hasta allí fueron los hermanos y el padre del párroco. Muchos amigos y conocidos asistieron a la "misa de plata". A pedido del padre Cukjati, el sermón estuvo a cargo del arzobispo Alojzij Uran quien relacionó la liturgia dominical con la vida del padre. Participaron en la homilía el padre Himmelreich y los lazaristas Toni Burja y Pavle Novak. (Pág. 2)

MERECIDO RECUERDO

Los centros eslovenos de Castelar, Ramos Mejía y San Justo recordaron el pasado domingo 28 de junio a los hombres que lucharon por sus ideales durante la segunda guerra mundial en Eslovenia y fueron víctimas del horror, incluso tras la guerra - los guardianes del hogar, los "domobranci". La conmemoración se inició con la santa misa dominical y luego prosiguió en cada uno de los centros de modo particular ya sea: recitando texto o poesías alusivas a Los crímenes cometidos; interpretando canciones que creaban una atmósfera especial para la reflexión y el recuerdo; proyectando escenas trágicas sobre aquellos días; oyendo de primera voz las sensaciones de esos tiempos; encendiendo velas a los caídos... En todos los casos el homenaje a los héroes concluyó con la canción "Moja domovina" en señal a la fidelidad hacia las raíces y para no olvidar el pasado que empujó a las familias eslovenas a la Argentina. (Pág. 3)

70 AÑOS

El monseñor Mirko Grbec celebró por estos días su cumpleaños número 70. Ya desde niño, en Eslovenia, afirmaba que quería ser sacerdote. Todas sus acciones y cualidades las encauzó por el camino de la religiosidad y abrazó su vocación, brindándose en cuerpo y alma al sacerdocio. Nació en 1938 en la región de Dolenjska. Tras la segunda guerra mundial, la familia, de fuertes raíces católicas, emprendió el camino del exilio. En 1949 llegó a la Argentina y dos años más tarde se instaló con su familia en Lanús - Slovenska vas, para colaborar con el padre Hladnik. Fue uno de los primeros pupilos en el instituto dr. Rožman, en Adrogé. El 3 de diciembre de 1966 fue ordenado sacerdote. Difundió la palabra de Dios en San José de Pompeo en Lanús Oeste. 16 años fue párroco en Nuestra Señora de Itatí en Banfield, donde construyó una iglesia, la parroquia y la escuela. En San Pablo, Burzaco, edificó una iglesia. Desde 1991 es párroco en Nuestra Señora de Luján en Longsamps. Por su meritorio trabajo fue nombrado prelado por el Papa Juan Pablo II en el año 2000. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Jernej Tomazin, Matjaž Čeč, Marko Vombergar, Franci Markež, Gregor Modic in Andrej Žnidar.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 215, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Ferreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

ČETRTEK, 17. julija:
Sestanek ZSMŽ iz San Martina, ob 16. uri v domu; dr. Alenka Rajer Dolinar bo govorila o sladkorni bolezni.

PETEK, 18. julija:
Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 19. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Predvajanje dokumentarnega filma „Otroci iz Petrička“, ob 18. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 20. julija:
Avdijovizual ob 60-letnici prihoda naše emigracije v Argentino, ob 10.30; ob 13. uri **Prijateljski asado za Madagaskar** v Našem domu San Justo.

SOBOTA, 26. julija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši. Ob 18.30 sestanek staršev in razdelitev spričeval.

NEDELJA, 27. julija:
Otvoritev novih prostorov na Pristavi, po sv. maši, nato kosilo. Prijave na tel. 4627-4935

Dobro zimsko kosilo, ob 13. uri v Carapachayu
Srečanje molivk in molivcev živega rožnega venca, ob 15.30 uri v Slovenski hiši.

Srečanje Slovenskih folklornih skupin, ob 19. uri v Našem domu.

SREDA, 30. julija:
Srečanje mladcov in mladenk, ob 13. uri v Slovenskem domu San Martin.

Učiteljska seja voditeljic osnovnošolskih tečajev, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 3. avgusta:
56. obletnica Hladnikovega doma

PETEK, 8. avgusta:
Koncert Akademskoga pevskega zbora Franceta Prešerna Kranj, ob 20.45 uri v Našem domu.

SOBOTA, 9. avgusta:
„Ob taktu barv VI“ v San Martinu.

NEDELJA, 17. avgusta:
Romanje v Lourdes.

DRUŽINSKA RAZMIŠLJANJA
Samo jaz sem na vozičku

METKA KLEVIŠAR

Znanec mi je pravil o svoji mami, ki je že precej v letih, vedno teže je pokretna in v zadnjih dveh letih uporablja invalidski voziček. Uporablja ga v glavnem samo doma, saj skoraj ne gre iz hiše. Le ob nedeljah jo zapelje k maši v župnijsko cerkev. Pa se mama vedno znova pritožuje: „Samo jaz sem na vozičku. Le poglej, nikogar drugega ni. Le zakaj si je ravno meni moralo to zgoditi?“

V to cerkev res samo njo pripeljejo na vozičku. Srečo ima, da jo sploh kdo hoče in more pripeljati. Tudi v tej župniji, ki sicer ni velika, je še nekaj ljudi, ki ne morejo nikamor zaradi starosti ali invalidnosti, pa nimajo nikogar, ki bi jih vsaj v nedeljo popeljal ven. Nanje ta stara gospa ne pomisli. Zase bi lahko rekla, da je srečna, ker ji njena družina vse to omogoča. Verjetno bi veliko lažje živela, če bi se tega bolj zavedala in če bi zmogla to reči.

Potem je tu večno vprašanje, ki si ga ljudje ponavljajo že skoraj skozi vso zgodovino človeštva: „Zakaj se je ravno meni to zgodilo?“ Nikoli ne bomo našli zadovoljivega odgovora na to vprašanje in prav nobenega smisla nima drugemu človeku razlagati, zakaj se mu to dogaja. Vsak lahko samo zase morda tudi ta težka

preizkušnja vtkana v njegovo življenje. Včasih človek pozneje, navadno čez leta, najde razlago, včasih tudi ne. Hudo pa je, če skoraj vse življenje preživi v jezi in uporu.

Kdor zna pogledati malo bolj naokrog, lahko zelo hitro spozna, da v svoji stiski še zdaleč ni osamljen, da ljudje okrog njega doživljajo zelo veliko najrazličnejših stisk in mnoge so še veliko večje od njegove. Nazadnje lahko ugotovi, da z večino drugih ljudi v stiski sploh ne bi hotel zamenjati. Kdor zna to zaznati, bo lažje živel. Potem bo vedel, da je v tej cerkvi res edini na vozičku, da jih je pa po vseh cerkvah in v drugih okoljih še veliko. In morda mu bo to tudi pomagalo upati, da nič, prav nič ne more biti zaman.

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: N.N. Castelar, 100.- pesov; gospa Pavlina Dobovšek, 100.- pesov v spomin Matjaža Puca; družina Skvarča iz San Miguela, 200.- namesto cvetja na grob stricu Vinku Lazarju. **Bog stotero povrni!**

USPEŠNI PLEZALEC

Klemen Bečan je na tekmi svetovnega pokala v Chamonixu osvojil tretje mesto in s tem uspeh kariere. Po 11 letih je tako izenačil dosežek Aljoše Groma, ki je bil do danes edini slovenski moški predstavnik na zmagovalnih stopničkih svetovnega pokala.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 16. julija 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,60 US dolar
1 EVRO	1,60 KAD dolar
1 EVRO	4,92 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Francoska Univerza Sorbonne - Pantheon I in buenosaireska Univerza del Salvador sta imenovali **dr. Jožeta Dobovška** za profesorja stolice „Derecho comunitario Americano“ v mednarodnem programu „Carrera Franco - Argentina de doble titulación en Derecho: Maitre in Droit - Abogacia“.

Smrt
 V Ramos Mejiji je umrla ga. **Tonka Vrečar roj. Uštar** (71); v Mendozi g. **Cristian Fuentes**. Naj počivajo v miru!

Poštnim naročnikom Svobodne Slovenije
 Kot običajno sredi leta, je argentinska pošta podražila svoje storitve. V primeru tiskovin ta povišica letos dosega kar 69%. Prisljeni smo torej tudi mi povišati naročnino za tiste, ki list prejemo po pošti. Od 15. julija dalje ta znaša \$ 215.- (dvesto petnajst pesov). Vsekakor tistih, ki so letošnjo naročnino že plačali, ta povišica ne zadene. Prosimo in upamo na razumevanje in dobro voljo naročnikov.
Uprava in uredništvo

AKADEMSKI PEVSKI ZBOR FRANCE PREŠEREN KRANJ
 Predstavlja koncert slovenskih ljudskih skladb
V PETEK 8. AVGUSTA V NAŠEM DOMU
OB 20.45 URI
 H. YRIGOYEN 2756 - SAN JUSTO

NAŠ DOM SAN JUSTO
 vas prirščno vabi v nedeljo, 20. julija ob 13. uri, na **PRIJATELJSKI ASADO ZA MADAGASKAR**
 AVDIOVIZUAL OB 60-LETNICI PRIHODA NAŠE EMIGRACIJE V ARGENTINO, predvaja arh. Jure Vombergar, ob 10:30. uri.
 Nakaznice za kosilo pri ge. Mici Malavašič Cassullo na 4441-5528, v Našem domu pri Mari Novljan Ustar od 8. do 12. ure na 4651-4914.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN
 Vabi na vsakoletni kulturni večer **OB TAKTU BARV VI** v soboto 9. avgusta. Nas obišče iz Slovenije **SLOVENSKI OKTET!**

„Slovenija brez mej“
56. obletnica Hladnikovega doma
 3. avgusta 2008
 Ob 9. uri: sv. maša v cerkvi Marije Kraljice
 Ob 11. uri: kulturni program
 Ob 13. uri: kosilo
 Ob 14. uri: športno srečanje starejših v nogometu in odbojki
 Toplo vabljeni!

V Argentini plesemo po naš!
 Srečanje **SLOVENSKIH FOLKLORNIH SKUPIN**
 27. julija ob 19. uri v Našem domu
 // na programu slovenski ljudski plesi
 // na ogled in nakup bodo ročna dela
 // dobra ponudba domače hrane
Podarili bi Vam radi lep večer!
 VABITA Naš dom in mladika

Slovenska kulturna akcija
 vabi na predvajanje dokumentarnega filma **„Otroci iz Petrička“**
 ki je na Festivalu slovenskega filma v Portorožu 2007 prejel nagrado Vesna. V soboto 19. julija 2008, ob 18. uri v mali dvorani Slovenske hiše.